Lietas arhīva Nr. 1-0206-19/17
ECLI:LV:RVPT:2019:0409.130020619.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 9.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese I.Millere,
ar tiesas sēžu sekretāri J.Paļuļinu,
piedaloties /pers. A/, /pers. A/ aizstāvim S.Buividam,
Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Centra iecirkņa pārstāvei /pers. D/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu,
attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

2019.gada 24.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Centra iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektore L.Leščinska sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 377053 (turpmāk – Protokols), par to, ka 2019.gada 24.februārī plkst.14.29 Rīgā, Brīvības bulvārī 36, pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās pašvaldības policijas darbinieku likumīgajām prasībām, pildot dienesta pienākumus.

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 175.panta par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana ir pakļauta tiesai.

/pers. A/ lietas izskatīšanas laikā paskaidroja, ka norādītajā datumā atradās pie Ministru kabineta, kur realizēja savas tiesības par politisko protestu. Pirms tam bija brīdinājis Rīgas pilsētas domes pašvaldību un Ministru kabineta kanceleju par to, ka uzsāks badastreiku pie Ministru kabineta. Atradās tur, nepārkāpjot nekādu likumu, neapdraudot sabiedrisko kārtību vai kādu personu. Uz šo notikumu bija sanākuši arī vairāki cilvēki, kuri gribēja noskaidrot, ko viņš dara un par ko protestē. Uzskata, ka policijas darbinieki pārkāpa savas pilnvaras, ļaunprātīgi izmantojot savas dienesta pilnvaras, jo ierobežoja viņa protestētāja tiesības un nepamatoti pieprasīja uzrādīt dokumentus, sekot viņiem līdzi uz Centra rajona policijas iecirkni. Uzskata, ka policijas rīcība bija likuma pārkāpums, bet viņa rīcība bija atbilstoša likumam.

/pers. A/ aizstāvis S.Buivids debatēs norādīja, ka minētajā datumā, laikā un vietā, /pers. A/ bija rīkojies pēc noteikumiem, kas garantēti Latvijā. No lietas materiāliem nav konstatējama kāda /pers. A/ rīcība, kuru sabiedrība uzskatīja par likuma pārkāpumu. /pers. A/ izvirzītā apsūdzība ir nekorekta un nekonkretizēta, jo no administratīvā pārkāpuma protokola, pretēji Latvijas APK 248.panta normai, nav norādīts, kāda pašvaldības policijas darbinieka prasībai /pers. A/ nav padevies un kādus pienākumus pildīja policijas darbinieks. Pēc administratīvā pārkāpuma lietā esošā protokola satura, kurā nav norādīta pārkāpuma būtība visā pilnībā, nevar izvērtēt, vai ir izdarīts protokolā norādītais administratīvais pārkāpums, vai persona vainīga tā izdarīšanā. Pat, ja /pers. A/ būtu apsūdzēts sakarā ar to, ka atteicās uzrādīt personu apliecinošu dokumentu, arī tādā gadījumā lietvedība būtu izbeidzama, jo saskaņā ar likumu „Par Policiju" 12.panta pirmās daļas 2.punktu, pārbaudīt personu apliecinošu dokumentu var tikai tām personām, kuras tiek turētais aizdomās par likuma pārkāpuma izdarīšanu, bet /pers. A/ nebija turēts aizdomās par likuma pārkāpuma izdarīšanu un nebija par to informēts. Minētās tiesības policijas darbinieks var izmantot nevis patstāvīgi, bet pildot kādu konkrētu dienesta pienākumu. Policija nav atsaukusies uz kādu likumu, ar kuru būtu regulēta piketēšanas vai brīvā laika pavadīšanas norise. Lietas materiālos nav nekāda informācija par to, ka ar /pers. A/ rīcību tika kaut kādā veidā apdraudēta sabiedrības drošība. Saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 1.punktu līdz tiesu izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību.

Lietas izskatīšanas laikā pēc /pers. A/ lūguma kā liecinieks tika nopratināts /pers. G/, kurš liecināja, ka viņaprāt, dienā, kad policija aizturēja /pers. A/, viņš neveica darbības, kas varēja apdraudēt kādu sabiedrības locekli vai būtu nelikumīgas. Policijas darbinieki /pers. A/ tiesības neizskaidroja, ja pareizi atceras. Konkrēti uz kāda pamata jautāja personu apliecinošu dokumentu, nesaprata. Policijas darbinieku prasība /pers. A/ bija uzrādīt personu apliecinošu dokumentu. Vai tika izteiktas citas prasības, neatceras. Tā kā /pers. A/ neuzradīja dokumentus, policijas darbinieki prasīja braukt viņiem līdzi personības noskaidrošanai. /pers. A/ piedāvāja noskaidrot viņa personību uz vietas.

Lietas izskatīšanas laikā pēc /pers. A/ lūguma kā liecinieks tika nopratināts pašvaldības policijas darbinieks /pers. H/, kurš liecināja, ka notikuma vietā ieradās pēc dežūrdaļas izsaukuma, kas bija par to, ka pie Ministru kabineta, iespējams, notiek nesaskaņots, vairāku personu pikets. Notikuma vietā konstatēja, ka tur atrodas vairākas personas. Apkārt bija plakāti ar uzrakstiem. /pers. A/ sēdēja krēslā un kaut ko filmēja. /pers. H/ izskaidroja /pers. A/ ierašanās iemeslu, ka, iespējams, nesaskaņots vairāku personu pikets, tāpēc aizbrauca pārbaudīt personības un atļaujas, ja tādas ir, vai vairākas personas var piketēt un palūdza uzrādīt personu apliecinošu dokumentu, nosaukt personas datus mutiski. /pers. A/ turpināja filmēt, apgalvoja, ka viņam nekas neesot jārāda. Lamājas un uzvedās rupjos veidos, norādot, ka to var stāstīt savam vīram mājās. Sākotnējā likumīga prasība /pers. A/ bija uzrādīt personu apliecinošu dokumentu. Pēc tam persona atteicās, līdz ar ko vajadzēja noskaidrot personas datus. Tika saņemta informācija, ka jānogādā personu Valsts policijā, personības noskaidrošanai. Persona atteicās doties uz policijas transportlīdzekli labprātīgi, līdz ar ko bija nepakļaušanas, jo nenosauca datus un nedevās uz transportlīdzekli.

Lietas izskatīšanas laikā pēc /pers. A/ lūguma kā lieciniece tika nopratināta pašvaldības policijas darbiniece /pers. I/, kura liecināja, ka notikuma vietā ieradās sakarā ar aizdomām, ka nelikumīgi tiek veikts pikets. Ierodoties notikuma vietā, konstatēja aptuveni četras personas zaļās vestēs. Stādījās priekšā un vaicāja, kas notiek, paskaidroja ierašanās iemeslu. Paprasīja personas datus. Pārējās personas parādīja savus datus, /pers. A/ kategoriski atteicās to darīt. Savu prasību pamatoja ar to, ka, iespējams, nelikumīgs pikets. No sākuma /pers. A/ atteicās uzrādīt personu apliecinošu dokumentu, tad tika viņam paskaidrots, ka tiek aizturēts, lai noskaidrotu viņa personas datus. /pers. A/ tika dots rīkojums doties uz operatīvo transportu, viņš no tā atteicās. Viņam tika paskaidrotas sekas, kā arī tika brīdināts, ka var tikt pielietots fizisks spēks. Prasīja datus nosaukt arī mutiski, ko /pers. A/ darīt atteicās.

Policijas iestādes pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka neko paskaidrot nevēlas. Uz tiesas jautājumu atbildēja, ka viņas ieskatā, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu nav nepieciešams norādīt kādas prasības pašvaldības policijas darbinieki /pers. A/ izteica un kā izpaudās viņa nepakļaušanās.

Motīvu daļa

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.[1] pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa konstatē, ka lietā ir atrodami sekojoši rakstveida pierādījumi:

Protokolā fiksētais;

pašvaldības policijas darbinieces /pers. I/ ziņojumā norādītais ka no 2019.gada 24.februāra līdz 2019.gada 24.februārim pildīja amata pienākumus Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes administratīvajā teritorijā, izmantojot dienesta transportlīdzekli, kopā ar kārtībnieku /pers. H/. Plkst.14.11 no pārvaldes dežūrdaļas tika saņemta informācija, ka Brīvības bulvārī 36, Rīgā, piketē pieci cilvēki, bet pikets saskaņots ir uz vienu cilvēku. Plkst.14.15 ieradās notikuma vietā, kur pamanīja četras personas zaļās vestēs ar uzrakstiem „Tautas varas fronte", viens no viņiem sēdēja uz krēsla. Viņi piegāja pie personām, izskaidroja ierašanās iemeslu, deva rīkojumu uzradīt personu apliecinošu dokumentu. Visas personas no sākuma atteicās uzrādīt personu apliecinošus, pēc vairākkārtējiem norādījumiem personu apliecinošus dokumentus uzrādīja šādas personas - /pers. G/, /pers. K/, /pers. L/, personu dati tika pārbaudīti ar pārvaldes dežūrdaļas starpniecību. Minētās personas skaidroja, ka viņas nepiketē, bet vienkārši stāv un ir parasti atbalstītāji. Persona, kas sēdēja uz krēsla, vairākkārtīgi atteicās uzrādīt personu apliecinošus dokumentus, atteicoties pildīt policijas darbinieku rīkojumus, kā arī tika informēts par iespējamajām sekām. Persona paskaidroja, ka uzskata ka viņam nav jārāda savs personu apliecinošs dokuments policijas darbiniekiem, jo viņš tikai piketē un badojas. Personai kārtējo reizi vairākkārtīgi tika dots atkārtots rīkojums uzrādīt personu apliecinošu dokumentu vai arī nosaukt savus personas datus mutiski, taču persona kategoriski atteicās izpildīt šo rīkojumu. Tika informēta pārvaldes dežūrdaļa, ka persona kategoriski atsakās uzrādīt savus personu apliecinošu. Operatīvās vadības birojs, sazinoties ar pārvaldes dežūrdaļu, deva rīkojumu personu nogādāt Valsts policijas Rīgas reģiona Centra iecirknī. Persona tika informēta, ka tiek aizturēta, lai noskaidrotu tās personību. Plkst.14.29 persona tika aizturēta un informēta, ka tai ir labprātīgi jādodas uz policijas operatīvo transportlīdzekli. Persona atteicās to darīt, līdz ar ko, persona tika informēta, ka pret viņu var tikt pielietots fizisks spēks. Persona vairākkārtēji atteicās labprātīgi doties uz operatīvo transportlīdzekli, ļaunprātīgi nepakļaujoties policijas darbinieku rīkojumam, līdz ar ko, saskaņā ar likuma „Par policiju" 13.panta pirmās daļas 5.punktu tika pielietots fizisks spēks, lai personu nogādātu uz operatīvo transportlīdzekli. Persona ļaunprātīgi nepakļāvās aizturēšanai un pasīvi pretojās, līdz ar ko, tika izsaukta ekipāža „Tūrists", kuri piedalījās personas aizturēšanā. Persona vicināja rokas un sāka agresīvi pretoties. Kopā ar ekipāžas „Tūrists" darbiniekiem, persona tika noguldīta uz zemes un tai tika saslēgtas rokas roku dzelžos. Persona tika pievesta pie operatīvā transportlīdzekļa un aplūkota uz asu, durošu un griezošu priekšmetu klātesamību un ievietota operatīvā transportlīdzekļa aizturēto personu nodalījumā. Par personas aizturēšanu tika noformēts aizturēšanas protokols Nr.2019/022805/01. Personas mantu iesaiņojuma Nr.0651096. Plkst.14.36 persona tika nogādāta tālākām procesuālajām darbībām Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Centra iecirknī Matīsa ielā 9, Rīgā;

/pers. A/ paskaidrojumā norādītais, ka 2019.gada 24.februārī ap plkst.14.00 pie Ministru kabineta viņu aizturēja pašvaldības policijas darbinieki par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieku likumīgajām prasībām. Tas notika Rīgā, Brīvības bulvārī 36. Var paskaidrot, ka 2019.gada 23.februārī rakstiski informēja Rīgas domas Rīgas pilsētas izpilddirekciju, ka rīkos bada streiku minētajā adresē. Par minēto saņēma atbildi, ka izpilddirekcija ir informēta un nodota informācija attiecīgajam dienestam. 2019.gada 24.februārī atrodoties pie Ministru kabineta Rīgā, Brīvības bulvārī 36, ap plkst.14.00 pie /pers. A/ piegāja pašvaldības policijas darbinieki, kas pieprasīja viņam uzrādīt personu apliecinošus dokumentus, uz ko viņiem atbildēja, ka pie viņa dokumentu nav. Tad pašvaldības policijas darbinieki /pers. A/ informēja, ka viņam ir jādodas uz viņu automašīnu, lai brauktu uz Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Centra iecirkni. Uzskatīja, ka viņam nav jābrauc uz policijas iecirkni, lai varētu noskaidrot viņa personas datus. Tad pašvaldības policijas darbinieki, pielietojot fizisku spēku, elektrošoku un uzliekot roku dzelžus, ievietoja dienesta automašīna. Uzskata, ka pašvaldības policijas darbinieki viņu aizturēja nepamatoti;

Liecinieku /pers. G/, /pers. I/ un /pers. H/ liecībās norādītais.

Vērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka saskaņā ar likuma „Par policiju" 22.panta pirmo daļu, policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma. Minētā panta trešā daļa nosaka, ka policijas darbinieka prasības ir obligātas un rīcība ir saistoša jebkurai personai, kamēr amatpersona, kas pilnvarota kontrolēt vai uzraudzīt viņa darbību, nebūs tās apturējusi vai atcēlusi.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2007.gada 25.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKA-157/2007 atzīst, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments, kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā.

Līdz ar to, no vienas puses, institūcija, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu lietā, izvērtē, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības, Savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu (piemēram, sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus). Līdz ar to lēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāpieņem par tiek faktiem, kas norādīti protokolā – jaunu faktu norādīšana lēmumā varētu pārkāpt personas procesuālās tiesības (*skat. 2007.gada 25.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-157/2007*).

Ņemot vērā minēto, nolēmums administratīvā pārkāpuma lietā jāpieņem par tiem faktiem, kas norādīti Protokolā. Protokolā norādīts, ka Protokolā norādītajā laikā un vietā /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās pašvaldības policijas darbinieku likumīgajām prasībām, pildot dienesta pienākumus. Minētās darbības kvalificētas pēc Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva.

Lai konstatētu personas rīcībā Latvijas APK 175.pantā paredzēto administratīvā pārkāpuma sastāvu, administratīvā pārkāpuma protokolā jānorāda kādas prasības pašvaldības policijas darbinieki personai ir izvirzījuši, jāvērtē vai izvirzītās prasības bija likumīgas un pierādījumi tam, ka persona ir ļaunprātīgi atteikusies izpildīt pašvaldības policijas darbinieku likumīgās prasības, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

Latvijas APK 248.panta pirmā daļa noteic, ka protokolā par administratīvo pārkāpumu norāda protokola sastādīšanas laiku un vietu, protokola sastādītāja vārdu, uzvārdu, institūciju, kuru viņš pārstāv, amatu, ziņas par pārkāpēja personu, administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku,

pārkāpuma būtību, normatīvo aktu un normu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu, citas ziņas, kas nepieciešamas lietas izlemšanai.

Lai konstatētu vai pašvaldības policijas darbinieka izvirzītās prasības bija likumīgas, tiesa uzskata, ka Protokolā ir jānorāda kādas prasības pašvaldības policijas darbinieki izteica /pers. A/ un ar kādu normatīvo aktu tās ir pamatotas. Savukārt, Protokolā nav norādīts ne kādas prasības /pers. A/ tika izvirzītas, ne ar kādu normatīvo aktu tās ir pamatotas. Līdz ar ko, tiesnesim izskatot lietu un vērtējot Protokolu nav iespējams konstatēt, kādas prasības pašvaldības policijas darbinieki /pers. A/ izvirzīja, kurām viņš ļaunprātīgi nepakļāvās un vai pašvaldības policijas darbinieku izteiktās prasības bija likumīgas.

Vērtējot policijas iestādes pārstāves tiesas sēdē norādīto, ka viņasprāt, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu nav nepieciešams norādīt kādas prasības pašvaldības policijas darbinieki /pers. A/ izteica un kā izpaudās viņa nepakļaušanās, tiesa secina, ka minētais viedoklis neatbilst ne Latvijas APK 248.panta pirmās daļas prasībām, ne Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKA-157/2007 paustajām atziņām, tā kā personai, pret kuru sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols no protokolā norādītās pārkāpuma būtības jābūt saprotamam par kādām darbībām, proti, par konkrēti kādu pašvaldības policijas darbinieku prasību ļaunprātīgu nepildīšanu, protokols ir sastādīts.

Tiesa uzskata, ka konstatējot administratīvo pārkāpumu, tas ir iestādes, kura ir veikusi lietvedību un sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu, pienākums norādīt uz to, kādas likumīgas prasības pašvaldības policijas darbinieki bija izteikuši un iestādes pienākums ir pierādīt, ka pašvaldības policijas darbinieka prasība bija likumīga. Tiesnesim izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir jāvērtē administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās ziņas par pārkāpumu, nevis pēc savas iniciatīvas nolēmumā būtu jāpapildina Protokolu, lai personas darbībās konstatētu administratīvo pārkāpumu. Latvijas APK 243.panta otrā daļa nosaka, ka iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā — iestādei. Tiesa nevar uzņemties apsūdzības funkciju, kas konkrētajā gadījumā bija jārealizē iestādei, kas sastādīja Protokolu.

Vienlaicīgi, tiesa uzskata, ka jaunu faktu norādīšana, kas nav minēti Protokolā, neatbilstu arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta norādītajai atziņai, ka nolēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāpieņem par tiek faktiem, kas norādīti protokolā – jaunu faktu norādīšana lēmumā varētu pārkāpt personas procesuālās tiesības.

Vērtējot pārējos lietā esošos pierādījumus, to skaitā pašvaldības policijas darbinieces /pers. I/ ziņojumu, secinu, ka tajā nav atrodamas ziņas, ar kādu normatīvo aktu pašvaldības policijas darbinieku ieskatā, ziņojumā norādītajai personai izteiktā prasība bija pamatota. Tiesas ieskatā, arī lietas izskatīšanas laikā pašvaldības policijas darbinieki konkrēti uz šo jautājumu atbildi nesniedza. Vērtējot /pers. I/ ziņojumu, kurā norādīts, ka no pārvaldes dežūrdaļas tika saņemta informācija, ka Brīvības bulvārī 36, Rīgā, piketē pieci cilvēki, bet pikets saskaņots ir uz vienu cilvēku, tiesa secina, ka ne ziņojumā, ne lietas materiālos nav ziņu par to, ka pikets ir saskaņots, cik personām un konkrēti ar kādu personu. Līdz ar ko, vērtējot lietā iegūtās ziņas nav iespējams izsecināt, vai piketu bija saskaņojis /pers. A/ vai kāda cita persona, līdz ar ko, vai /pers. A/ darbības bija likumīgas. Vienlaicīgi, vērtējot ziņojumu, nav izsecināms par kādas personas darbībām ziņojuma sastādītāja apraksta. Ziņojumā tiek aprakstītas darbības par kādu personu, nenorādot, kas tā ir par personu, nekādi to neidentificējot. Līdz ar ko, tiesa uzskata, ka no ziņojuma konkrēti nav identificējams par kādu personu ziņojumā tiek norādīts.

Ņemot vērā norādīto, tiesa uzskata, ka policijas iestāde veicot lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nav ieguvusi ne konkrētus un pietiekamus pierādījumus, ne noformējusi procesuālos dokumentus atbilstoši prasībām, tai skaitā, Protokolā faktiski nenorādot pārkāpuma būtību, tikai uzrakstot Latvijas APK 175.panta dispozīciju, no kuras nav izsecināms ne kādas prasības pašvaldības policijas darbinieki izteica /pers. A/, ne kā izpaudās viņa ļaunprātīgā nepakļaušanās izteiktajām prasībām. Arī tiesas sēdē policijas iestādes pārstāve, kura konkrētajā gadījumā bija Protokola sastādītāja, norādīja, ka neko paskaidrot nevēlas.

Senāta Administratīvo lietu departaments spriedumā lietā Nr. SKA-48/2009 norāda, ka atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija (*skat. Senāta Administratīvo lietu departaments 2009.gada 3.marta spriedumu lietā Nr. SKA-48/2009*).

Administratīvā apgabaltiesa 2009.gada 29.aprīļa spriedumā lietā Nr.P129022608 norāda, ka lietās, kurās tiek lemts par personas sodīšanu, tiek piemērots princips, ka pamatotas šaubas tiek tulkotas par labu personai, kuru sauc pie likumā noteiktās atbildības un soda (*in dubio pro civis*) (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 29.aprīļa spriedumu Nr. P129022608*).

Latvijas APK 239.panta 1.punkts nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Tiesa uzskata, ka radušās šaubas ir tulkojamas par labu pie administratīvās atbildības saucamai personai, līdz ar ko, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Novērtējot lietas apstākļus, pamatojoties uz Latvijas APK 7., 175., 213., 239.panta 1.punktu, 243.- 244., 268.[1], 274., 275., 276., 289.[7], 289.[16], 289.[17], 289.[18] un

nosprieda

lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 9.aprīlī.

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Millere

NORAKSTS PAREIZS

Tiesnese I.Millere

Rīgā, 09.0